

Η ΚΟΙΝΗ ΓΩΝΙΑ

ΟΙ ΗΜΕΤΕΡΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ

Προς την Διεύθυνση του «Νουμά»

Προσθέτω κ' εγώ κάτι εις όσα περί των Κινέζων τής εν Ζαπτείου Διεθνούς Κατεργαριώς εις προηγούμενον φύλλον εγράψατε.

Ένας από τους γνωστότερους ζωγράφους μας, διηγείτο προχθές εις φιλικόν κύκλον κάτι που του συνέβη εις την τελευταίαν Παγκόσμιον Έκθεσιν των Παρισίων. Έστάθηκε μ' έναν φίλον του πρό μιαν ομάδα Ζουλού, έκτεθειμένων μαζί με άλλα περίργα πράγματα των άγρίων λαών, κι άρχισε να όμιλή μαζί του Έλληνιστί. Ένας από τους Ζουλού, είχε καρφωμένα τα μάτια επάνω του, κ' εκεί που όμιλούσε, σηκώνεται, τον πλησιάζει και του λέγει Έλληνιστί:

— Παιτριώτη, μου δίνεις ένα τσιγαράκι;

— Ο ζωγράφος τήχασε.

— Μωρέ, που την ξέρεις την γλώσσάν μας; τον έρωτά.

— Αί, παιτριώτη! άπαντά ό ύετο-Ζουλού.

Άπό κείνα τα χόματα, τάγιασμένα, είμαι κ' εγώ!

— Έτσι αί; Και κατήντησες Ζουλού;

— Τι να κάνω, παιτριώτη; Για τό ψωμί. Έκει που να κλέψω και να πάω φυλακή, καλλίτερα να κάνω τον Ζουλού στην Έκθεσι!..

Αυτό με κάνει να πιστεύω κ' εκείνα που έγραψε ό κ. Τσιν-Τσόν στον «Νουμά», ότι οι Κινέζοι που μας έπεσκέφθησαν, καθόλου παράδοξον να είναι Άθηναίοι λωποδύται με μάσκα Κινέζικη... για να αποκλανούν την Άστυνομίαν!

Ίδικός σας
ΣΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

ΕΝΑΣ ΣΜΑΨΑΚΙΣΤΗΣ

Άγκλητέ Συνάδελφε

Συνέλαβα έσχάτως τον κ. Στεφάνου, τον Διευθυντήν του Β. (θεάτρου Σαμψακίζοντα, ακολουθούντα δηλ. τάς περί χειριτισμού άρχάς του μεγάλου φιλοσόφου Σαμψάκου. Άπό τότε που διέκοψε τάς εργασίας του τό Β. (θεάτρον, έπαυσε και ό έρατινός διευθυντής του να χαιρετά κ' έμένα και τους άλλους συναδέλφους μας, πρό των όποιων πρώτα έ-

γαίνει εις την άτομικότητά μου—άλλά τί τό όφελος; Τρεις ώρες την εβδομάδα είμαι άνγκασμένος να πηγαίω και να συγκεντρώνω την προσοχήν μου σε κάποιο έργον φρέσκο, και κι ύποβολαί του δράματος αυξάνουν την φοβεράν έπιβολήν των επάνω μου. Οι τρόποι μου γίνονται τόσον κωμυλοκουμτώδεις, τά πάθη μου τόσον σκηνοτεχνικά, ώστε άμφιβαλλω, ως είπα εις την άρχήν, άν είμαι πράγματι εγώ ό ίδιος αυτός που συμπεριφέρεται με τέτοιον τρόπον. Αισθάνομαι άπλωσ πώς είμαι ή έντεριώνη αυτού του δραματικού φλοιού, που όσον πάει και γίνεται χονδρότερος και με πιέζει—έμε και τά έμψ, αισθάνομαι πώς είμαι άν τον άδδαν του Βασιλέως Ίωάννου μέσα στη μολυθένια κουκούλά του.

Σκέπτομαι, άληθινά, άν δεν πρέπη να έγκαταλείψω τελείως τον άγωνα—ν' αφήσω αυτόν τον θλιβερόν κόσμον τής συνήθους ζωής διά την όποιαν είμαι τόσον άκατάλληλος, να έγκαταλείψω τό όνομα του Κώμικου για κάποιο σκηνικόν ψευδώνυμόν μου, να συμπληρώσω την αυτοεξάφινσίν μου,—και πράγμα από βίδες και έλιτζήρια, και πόζαν και προσποίησιν, εγώ—να μην άνέθω στην σκηνήν. Μου φαίνεται τό μονον μου καταφύγιον—να σηκώσω τον καθρέφτην ψηλά από την Φύσιν... Διότι εις την συνήθη ζωήν, όφείλω να τό όμολογήσω, κανείς δεν φαίνεται να με θεωρή πώς τήχω σωστά. Μόνον στην σκηνήν επάνω, είμαι πεπεισμένος, θα με πάρη ό κόσμος υπό σπουδαίαν

κρατούσε διαρκώς λιγυσμένην την σπονδυλικήν του στήλην, με όσα και άν έγραφαν έναντίον του.

Αυτό δεν με στενοχωρεί καθόλου, άφου είμαι βεβιαώτατος, ότι μεθαύριον που θα ξαναρχίσω τάς εργασίας του τό Βασιλικό, θα ξαναρχίσω και ό κ. Στεφάνος να μάς χαιρετά. Έχει, βλέπεις, τώρα κι αυτός τάς θερμάς διακοπάς του, άφου όλη ή έν τω θεάτρω δράσίς του συνίσταται εις τό να χαιρετά και να περιποιείται τους δημοσιογράφους.

Ίδικός σας
ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Φιλόμουσον. Μετά τά «Αλίθερα» τά όποια, ως γνωρίζετε, έξεδόθησαν πρό καιρού, ό σπαργήλος ποιητής, κ. Βοσπορίτης έτοιμάζει νικαν συλλογήν ποιημάτων, τά «Χάθερα». Έχετε λοιπόν δικαίον να μάς γράψετε ότι ύπάρχει άρκετή φιλολογική κίνησις, όσον και άν διαμαρτύρηται κατά τής φιλολογικής άκινήτιος ό έρταίνος χρονγράφος εκείνος, ό όποιος άκόμη προχθές διεκήρυξε με τυπέ χιλίων γαιθάρων, ότι ή σύγχρονος φιλολογική κίνησις του τόπου μας άντιπροσωπαύεται από τά χρονογραφήματα των έφημερίδων—και πρώτα πρώτα από τά ιδικά του—τά προσφερόμενα «ως δροισιτικών ήδύποτον μέσα εις τον αύχηρόν κύσωνα τής φιλολογικής ξερατίας» Για φαντασθήτε!.. Δεν ήμπορούμε να δημοσιεύσουμε εκείνο που μάς έστειλάτε, φίλιτατε κ. Γ. Μαθ. και μη μάς παρεξηγήσετε. Η διαμαρτύρησίς σας γι' αυτό που έδημοσιεύσαμεν, είναι κατ' ούσίαν όρθή, όρθοτάτη. Άλλ' είναι τόσο άγρια γραμμένη, ώστε άν την έδημοσιεύσαμε, θα εκίνησε την συνεργάτην μας, κατά του όποιου γράψετε, πιστευτάτε μας, συμπλήρη και εις εκείνους άκόμη που είχαν τυχόν έξαχρωθή ως σείς κατά του άθροιστου.—κ. Μ. Μηλ. εις Βραίταν. Έλάδαμε τό άρθρον σας και σας ευχαριστούμεν. Θα τό διαβάσουμε και θα δούμε πώς θα ήμπορέση να οικονομηθή τό πράγμα μέσα στις στήλας του «Νουμά». — κ. Θεολομίν. Θέλετε νακούσετε μία φιλική συμβουλή μας; Άρτήστε για λίγο καιρό τους στίχους και γράψετε πεζά. Ίσως σ' αυτό επιτύχετε περισσότερο. Κατόπιν ξενακαβαλίζετε τον Πήγασον.—κ. Π. Πασχ. Σας ευγνωμονούμε για κείνα που μάς γράψετε. Όσο για την έπιφυλλίδα του Χόουπμαν, που μάς συσταίνετε, ίσως μωρότερον άργότερα, άν αυξήση ό χώρος του «Νουμά», να την δημοσιεύσουμε. Έπί του κρόντος κατ' ανάγκην θα περιορισθούμε σε μικρά διηγήματα που να μη κρατούνε πολύ.

— κ. Ι. Θ. Άναγνωστάκην. Άν και δεν συμφωνούμε καθόλου με την γνώμη σας, θα τό δημοσιεύσουμε τό γράμμα σας στο φύλλο τής Πέμπτης, άφου έχουμε ως άρχήν να δεχόμεθα συζητήσει για όλα τά δημοσιεύόμενα στην έφημερίδα μας.

έποψιν. Έτσι θα τελειώση αυτό. Γνωρίζω πώς έτσι θα τελειώση. Και όμως... όφείλω ειλικρινώς να τό όμολογήσω... όλα αυτό που ξεχωρίζουν τον ήθοποιόν σας από τον κοινόν άνθρωπον... εγώ τά συχαίνομαι! Συμμερίζομαι άκόμη πολύ την μνήμην τής θείας μου τής Καρόττης πώς ή από σκηνης ύπόκρισις είναι άναξία τής προσοχής των σωφρονούντων ανθρώπων, πολύ δε περισσότερο τής συμμετοχής των. Και τώρα άκόμη θα ήθελα να παρατηθώ από την θεατρικήν μου κριτικήν και να ήσυχάσω λιγάκι. Μόνον που δεν μπορώ να πετύχω τον Μπάρνμπη Έπιστολάς περί παρατιθέσεως ποτέ δεν λαμβάνει υπ' όψιν αυτός. Λέγει ότι αντίκειται εις την έθιμοτυπίαν τής δημοσιογραφίας τό να γράφης προς τον άρχισυντάκτην σου. Και όσάκις πηγαίω να τον ιδώ, μου προσφέρει και άλλο χονδρό πούρα και λίγο δυνατό ούίσκου με πόζα, και τότε κάτι πάντοτε τυχαίνει: δια να μ'έμποδίση να εξηγηθώ...

ΤΗΝ ΗΕΜΙΤΗΝ
ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΤΣΕΧΩΦ
Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ
ΚΑΤΑ ΜΑΤΑΦΡΑΣΙΝ ΤΟΥ κ. Π. ΛΕΙΩΤΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας, άποδοτέας εις όρισμένην προθεσίαν ή διαρκείας. Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις τό αυτό νόμισμα, εις ό έγένετο ή κατάθεσις εις χρυσόν ή δι' έπιταγής όψεως (chèque) επί του έξωτερικού και έπιλογήν του όμολογούχου. Τό κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται εν τω Κεντρικώ Καταστήματι και τή αίτήται του καταθέτου εν τοις ύποκαταστήματι τής Τραπεζής, εν Κερκύρα δε Κεφαλληνία και Ζακύνθος διά των εκεί ύποκαταστημάτων τής Ίονικής Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων

1) 2	τοις 0)0 κατ' έτος	διά καταθέσεις 6 μηνών	τουλάχιστον.
2	τοις 0)0 κατ' έτος	διά καταθέσεις 1 έτους	
2 1) 2	»	»	» 2 έτών
3	»	»	» 4 »
4	»	»	» 5 »

Αί όμολογίσι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικαί ή άνώνυμοι.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έξαντληθέντος του φύλλου μετοχομεριδίων των άνωμένων μετοχών τής Έθνικής Τραπεζής τής Ελλάδος, προσκλιούνται οι κάτοχοι αυτών ένα από τής 1 Μαρτίου έ. έ. ζητήσασ: και λάθωσι νέον φύλλον περιλαμβανόν τά από τής Α' έξαμηνίας 1903 μέχρι τής Β' εξαμηνίας 1912 μετοχομεριδία επί άποδοσει του στελέχους του έξηνητημένου φύλλου μετοχομεριδίων και επί προσαγωγή του τίτλου τής μετοχής.

Τά νέα φύλλα μετοχομεριδίων οι κάτοχοι άνωμένων μετοχών δύνανται να ζητήσασ:

Έν Άθήναις παρά τω κεντρικώ καταστήματι (Ταμείον τίτλων αριθ. θυρίδων 36-37). Έν τή λοιπή Έλλάδι παρά τοις ύποκαταστήματι τής Έθνικής Τραπεζής και Ίονικής,

Έν Λονδίνω παρά τοις κ. κ. Ν. Μ. Rothschild J. Fild.

Έν Βιέννη παρά τή Wiener Bank Verein.

Έν Κων)πόλει παρά τω κ. Σ. Α. Ζαρύφη.

Έν Βουκουρεστίω παρά τω κ Ν. Χρυσοβελώνη,

Έν Άλεξανδρία (Αίγύπτου) παρά τή Banque Imp. Ottomane.

Έν Τεργέστη παρά τή Succursale de la Societe J.ER. pun Autrichienne de Credit pour le commerce et l'industrie,

Έν Κρήτη παρά τοις καταστήμασι Τραπεζής Κρήτης.

Οι εν τω έξωτερικώ κάτοχοι άνωμένων μετοχών δύνανται επίσης ν' άπονταθώσι προς τά καταστήματα δι'ών συνήθως λαμβάνουσι: τό μέρος.

Έν Άθήναις τή 24 Άπριλίου 1903.

Ο Διοικητής
Σ. ΣΤΡΕΪΤ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πωλούνται εις τό Κεντρικόν Πρακτορείον των Έφημερίδων και εις τά κιάσκια των πλατειών Συντάγματος Όμονοίας, Έθνικής Τραπεζής, Βουλής και Υπουργείου Οικονομικών.